

TARKVINIJI MOLZI, BOŽANSKOJ ŽENI

Kom da knjižicu novu, mudru dadem
 plavcem učenim grčkim izglačanu?
 Da, Tarkvinijo, tebi. Ti si svikla
 odveć ljubiti spise umnih glava.¹

5

Kome bih od svih ljudi mogao pohvalnije posvetiti svoja noćna istraživanja, nego tebi najučenijoj od svih žena koliko ih je, koliko ih je bilo i koliko će ih biti. Ti nisi, kao što druge običavaju, dodirnula knjige vrhom usana. Izvrsno znadeš ne samo talijanski najuglađeniji jezik, nego i latinski i grčki. Na grčkom čitaš i razumiješ bez ikakva zapinjanja ne samo historičare i govornike, nego i filozofe, kao i samog Platona koji je jednak Jupitrovoj rječitosti, tako i bilo koje pjesnike, pa i Pindara. Grčki si, što može potaknuti divljenje svih ljudi, naučila dok sam tri mjeseca predavao o Platonu. Na latinskom sastavljaš pjesme svih vrsta, na talijanskom stvaraš stihove, o Jupitre, kako duhovite i oštroomne. Ti si izmjerila sva logička cjepidlačarenja. Ti si ispila moralnu filozofiju Plutarhovu, Aristotelovu i Platonovu. Jako si napredovala u fiziologiji. Katoličku si teologiju upila cijelim srcem. Da li da navedem muziku svih rodova? U njoj ti se sav zbor, ne samo muzičara, nego i muza, divi i čudi. Nitko od muževa izvrsnih u muzici ne

10

15

20

¹ Petrićevu posvetu prepjevao je i Ivica Martinović u časopisu *Dubrovnik*:

Kome od umnih darovati knjižicu,
 grčkim plovućem još glačanu, krasnicu?
 Tebi, Tarkvinijo! Navika tvâ biše
 zapise premudrih ljubiti – previše.

(*Dubrovnik*, god. VIII, 1997, br. 1–3, str. 37)

Usp. također: Catullus, *Carmina*, 1
 Cui dono lepidum novum libellum,
 arida modo pumice expolitum,
 Corneli tibi, namque tu solebas
 meas esse aliquid putare nugas.